Dosarul nr. 4r-3266/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23091974-02-4r-24072024 Judecător: Păun Petru

D E C I Z I E

05 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecătorul Cecan Silvia
Judecătorii Schibin Vladislav și Băbălău Denis

judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4015/2023 din 26 iunie 2024, în cauza contravențională la contestația depusă de SRL „Ininih-Grup" împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023 emisă de Agenția Națională Transport Auto în cauza contravențională prevăzută de art. 200 alin. (1) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 12.05.2023, agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, Flocos Dumitru a întocmit în privința SRL „Ininih-Grup", procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA***** și decizia de sancționare, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 200 alin.(1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina persoanei juridice precum că, la data de 13.01.2023 ora 11:10, aflându-se în or. *****, efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu cu autovehiculul cu n/î *****, datat cu 3 axe având depășirea masei totale autorizată cu 4 tone pe traseu, iar masa rezultată în urma cântăririi fiind de 26 tone.

2. La 09.06.2023, directorul SRL „Ininih-Grup" - Ibrișim N., a depus contestație deciziei de sancționare din 12.05.2023 emisă de Agenția Națională Transport Auto în cauza contravențională prevăzută de art. 200 alin. (1) din Codul contravențional.

3. În motivarea contestației a invocat că, decizia de sancționare este ilegală, deoarece agentul constatator s-a expus asupra vinovăției făptuitorului cu încălcarea art. 5 și art. 7 din Codul contravențional. Mai mult decât atât, agentul constatator s-a expus asupra vinovăției fără a cerceta cazul complet, obiectiv și multilateral. Astfel, solicitându-

se declararea nulității deciziei de sancționare cu dispunerea încetării procesului contravențional.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4015/2023 din 26 iunie 2024, s-a admis contestația depusă de directorul SRL „Ininih-Grup" - Ibrișim N., împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023 emisă de Agenția Națională Transport Auto în cauza contravențională prevăzută de art. 200 alin. (1) din Codul contravențional. S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023, întocmit de către agentul constatator din cadrul Agenția Națională Transport Auto, Flocos Dumitru, în privința SRL „Ininih-Grup" în baza art. 200 alin.(1) din Codul contravențional și s-a anulat decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

5. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii din 26.06.2024 și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

6. În susținerea argumentelor invocate, reiterând circumstanțele de fapt, menționează că, SRL „Ininih-Grup" i-a fost imputat faptul că, la 13.01.2023, ora 11:10, în or. *****, efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu cu autovehiculul cu n/î XMH477, dotat cu trei axe, având depășirea masei totale autorizate cu 4 tone pe traseu de tip „R.G.L.", masa rezultată în urma cântăririi fiind de 26 tone, ignorând art. 62^1, alin. (1) din Legea drumurilor nr. 509/1995, fapta fiind încadrată în temeiul art. 200 alin. (1) din Codul contravențional.

7. Cu întâietate, susține că, argumentul instanței de fond privind ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a încadrării juridice a contravenției săvârșite, nu suportă nici o critică, deoarece la rubrica „prin ce a săvârșit contravenția prevăzută de art. " a fost consemnat foarte clar „200, alin. 1". Iar argumentul instanței de fond precum că, Legea drumurilor nr. 509/1995 nu conține art. 62^1, alin. (1) nu poate reținut, deoarece la rubrica „ignorând" este consemnat următorul text: „art. 62^1 alin (1), Legea 509/1995", adică după cuvintele art. 62^1, alin. (1) este pusă virgulă și apoi indicat un alt act normativ, fapt totalmente ignorat și necombătut de instanța de fond.

8. Astfel, explică, că Legea drumurilor nr. 509/1995 de sine stătător constituie actul de trimitere privind normele încălcate la efectuarea transportului de mărfuri, mai precis anexa nr. 2, punctul 2.3.2. din Legea pre citată. Or, instanța a avut posibilitate să se conducă doar de această normă. Totodată, este cert că art. 62^1, alin. (1) este prevăzut în Codul transporturilor rutiere, ceea ce instanța din oficiu putea să cerceteze prin punerea întrebărilor agentului constatator sau reprezentantului său, însă din motive necunoscute și dubioase, ședința de judecată a fost petrecută în lipsă, deși pentru ședința din 16.05.2024 a fost depusă cerere de amânare în legătură cu delegarea la cursurile specializate ADR, care a fost respinsă nemotivat, deși trei ședințe anterioare au fost amânate la solicitarea SRL „Ininih-Grup".

9. Dincolo de orice interpretare, menționează că, omisiunea agentului constatator de a consemna actul normativ nu poate servi temei exclusiv pentru declararea nulității

procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, mai ales, în contextul consemnării mai multor acte normative. Astfel, nu a existat nici un temei din cele prevăzute la art. 445 din Codul contravențional pentru declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, iar instanța a tras concluzii greșite și a pronunțat o hotărâre nefondată, ceea ce trezește dubii serioase privind echitatea și imparțialitatea la judecarea cauzei în fond.

10. Prin urmare, concluzionează că, instanța de fond a examinat cauza superficial și nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, iar hotărârea instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ceea ce constituie temei pentru înaintarea recursului în conformitate cu art. 466, lit. d) din Codul contravențional.

11. Potrivit prevederilor art. 471 alin (1) și (2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

12. Agentul constatator și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe sau completări la cererea de recurs.

13. Astfel, ținând cont de faptul că, speța diferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, potrivit dispoziţiilor generale stabilite de art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, Colegiul a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

14. Contravenientul SRL „Ininih-Grup” nu a formulat referință la cererea de recurs a agentului constatator.

15. *Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat sunt fondat şi pasibil de a fi admis, cu casarea hotărârii instanţei de fond şi remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.*

16. Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.2) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.*

17. Colegiul reiterează că, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

18. De asemenea, instanța de recurs reiterează, că în conformitate cu prevederilor art.458 din Codul contravențional, *la examinarea cauzei contravenționale în fond, instanța de judecată urma să soluționeze următoarele chestiuni: caracterul veridic al*

contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărârii emise.

19. În temeiul prevederilor art.462 alin. (1) din Codul contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

20. Conform art.466 din Codul contravențional, *hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; b) ședința de judecată nu a fost publică; c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința instanța despre imposibilitate; d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod; g) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârșite sau persoanei contravenientului; h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenționale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenționale, sau aplicarea sancțiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; i) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului; k) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicate; l) instanța de judecată internațională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în cauza respectivă.*

21. Subsecvent, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat *„acuzațiilor în materie penală”,* în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

22. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

23. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, deși prima instanță își întemeiază concluzia și apreciază circumstanțele de fapt a cauzei prin prisma normelor

legale care statuează că, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante, instanța emite o hotărâre care nu este clară și temeinică, fiind contrară normelor legale ce guvernează speța dedusă judecății.

24. În fapt, instanța de recurs reține că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA***** din 12.05.2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, SRL „Ininih-Grup" se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 200 alin. (1) din Codul contravențional, după indicii, încălcarea regulilor traficului de încărcături de mare gabarit sau supragrele cu vehicule, în următoarele circumstanțe " *la data de 13.01.2023 ora 11:10, aflându-se în or. *****, efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu cu autovehiculul cu n/î *****, datat cu 3 axe având depășirea masei totale autorizată cu 4 tone pe traseu, iar masa rezultată în urma cântăririi fiind de 26 tone*", prin ce a ignorat prevederile art. 62^1 alin. (1), Legea nr. 509/1995.

25. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4015/2023 din 26 iunie 2024, s-a admis contestația depusă de directorul SRL „Ininih-Grup" - Ibrișim N., împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023 emisă de Agenția Națională Transport Auto în cauza contravențională prevăzută de art. 200 alin. (1) din Codul contravențional și s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023, întocmit de către agentul constatator din cadrul Agenția Națională Transport Auto, Flocos Dumitru, în privința SRL „Ininih-Grup" în baza art. 200 alin.(1) din Codul contravențional și s-a anulat decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

26. În motivarea hotărârii emise, judecătorul de instrucție indică, că "*Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA***** din 12.05.2023, încheiat de către agentul constatator Flocos Dumitru, din cadrul Agenției Națională Transport Auto, urmează că în speță nu s-a ținut cont de prevederile art. 443 alin. (1) lit. e) din Codul contravențional, astfel, agentul constatator a indicat la rubrica „descrierea faptei/încadrarea juridică" a făcut referire la o normă materială care nu există. Or, Legea drumurilor nr. 509 din 22.06.1995 nu conține art. 62^1 alin.(1), la care face referire agentul constatator*.". Astfel că, în opinia instanței de fond procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA***** din 12.05.2023 urmează a fi anulat, iar procesul contravențional încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

27. Cu titlu de principiu, Colegiul subliniază că, în speța dedusă judecății prima instanță deși își întemeiază concluzia în temeiul prevederilor art.443 și 445 din Codul contravențional, a emis o hotărâre pripită prin prisma prevederilor legale enunțate, fără a fi reținute prevederile Deciziei Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravențional (nulitatea

procesului-verbal cu privire la contravenție) (Sesizarea nr.158g/2018) nr. 32 din 29.11.2018 (în vigoare 29.11.2018).

28. În această ordine de idei, instanța de recurs constată la caz că, prima instanță la examinarea cauzei respective, nu a luat în considerare că, lipsa unor mențiuni din procesul-verbal contravențional nu poate duce la nulitate absolută. Art. 445 din Codul contravențional, care prevede nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție în cazul ne consemnării în acesta a datelor şi faptelor indicate la art.443 din Codul contravențional a fost declarat neconstituțional. De asemenea, a fost declarat neconstituțional textul „și 445" din articolul 461 din Codul contravențional, care prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată circumstanța prevăzută de articolul 445, instanța încetează procesul contravențional.

29. Analizând sesizarea, Curtea a observat, că prevederile contestate sunt rigide și insensibile în privința circumstanțelor, pentru că sancționează procesul-verbal cu privire la contravenție cu nulitatea absolută, în cazul în care acesta nu conține cel puțin una dintre mențiunile stabilite de lege. Potrivit Curții, din această perspectivă, legea nu le acordă instanțelor de judecată posibilitatea de a înlătura erorile care nu pot afecta, în mod obiectiv, caracterul echitabil al procesului.

30. Astfel, Colegiul reiterează că, spre deosebire de reglementările din Codul contravenţional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferenţieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit art.251 alin. (2) din Codul de procedură penală, se sancţionează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competenţa rationae materie sau ratione personae, la sesizarea instanţei, la compunerea acesteia şi la publicitatea şedinţei de judecată, la participarea părţilor în cazurile obligatorii, la prezenţa interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

31. Mai mult ca atât, de vreme ce legiuitorul a făcut o distincție, sub aspectul sancțiunii, între mențiunile pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal de constatare a contravenției, rezultă că și natura nulităților va fi diferită, în raport cu tipul de omisiune constatată.

32. Din perspectiva prevederilor menționate se stabilește faptul că declararea nulă a procesului-verbal a fost realizată pe motive pur formale, ceea ce reprezintă garanții excesive pentru contravenient. Or, constatările enunțate de instanța de fond nu afectează în mod esențial fondul cauzei, atât timp cât, agentul constatator este în drept să furnizeze în cadrul ședinței de judecată probe suplimentare cu privire la contravenția comisă de făptuitor.

33. În continuare, instanța de recurs apreciază soluția adoptată de către instanța de fond ca fiind nefondată or, judecătorul de instrucție în primul rând urma să dea apreciere materialelor dosarului contravențional, a probelor administrate la caz și să se expună asupra pertinenței și concludenții acestora. Mai ales că, acuzația în materie contravențională este de un grad de intensitate mai scăzut decât în materia penală, ceea

ce, pe cale de consecință, scade și din intensitatea rigorilor formale la administrarea probatoriului de către agentul constatator.

34. Astfel, Colegiul conchide că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

35. Totodată, instanța de recurs subliniază că, instanța de judecată, apreciind probatoriul administrat la caz, în conformitate cu art.458 alin.(1) din Codul contravențional urma să stabilească caracterul veridic al contravenției imputate, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional, existenţa circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

36. Instanța de recurs indică, că în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

37. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

38. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.*

39. Potrivit art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, *procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.* Iar, potrivit art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul*

apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

40. În continuare, se reține că, art. 200 alin. (1) din Codul contravențional prevede răspunderea contravențională pentru *încălcarea regulilor traficului de încărcături de mare gabarit sau supragrele cu vehicule, în următoarele circumstanțe ” la data de 13.01.2023 ora 11:10, aflându-se în or. *****, efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu cu autovehiculul cu n/î *****, datat cu 3 axe având depășirea masei totale autorizată cu 4 tone pe traseu, iar masa rezultată în urma cântăririi fiind de 26 tone”, prin ce a ignorat prevederile art. 621 alin. (1), Legea nr. 509/1995.*

41. La caz, în calitate de material probatoriu, în cadrul prezentului proces contravențional în susținerea învinuirii înaintate lui SRL „Ininih-Grup” de către agentul constatator au fost prezentate probe, care nu au fost supuse cercetării de către instanța de fond. Totodată, instanța de judecată, constatând activitatea defectuoasă a agentului constatator pe parcursul procedurii contravenționale, este în drept să clarifice aspectele neclare, având posibilitate să administreze și alte probe, la cererea părților, și cu respectarea dreptului acestora la un proces echitabil.

42. În contextul dat, instanța de recurs specifică că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuţios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului contravențional, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului şi la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părţile la proces, or, în hotărârea instanţei de fond lipsește analiza şi aprecierea probelor administrate și cu indicarea în mod suficient a motivelor pe care și-a întemeiat soluția.

43. Subsecvent, se apreciază faptul că, la examinarea cauzei, instanța de judecată nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate în susținerea circumstanțelor constatate de organul constatator, care urmau a fi coroborate și raportate la circumstanțele de fapt a cauzei, la argumentele, pretențiile şi obiecțiile părților pentru justa soluționare a cauzei.

44. În aceste circumstanțe se denotă faptul că instanța nu a examinat complet și obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină eficiență prevederilor art.462 alin.(4) din Codul contravențional.

45. În altă ordine de idei, contrar motivării fondului cu privire la neîntrunirea condițiilor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal contestat, instanța de recurs subliniază că, admiterea contestației și încetarea procesului contravențional în baza art.461 din Codul contravențional pe motive pur formale, reprezintă garanții excesive pentru contravenient. Așadar, instanța de fond, la adoptarea hotărârii s-a limitat doar la expunerea unor temeiuri formale și nefondate, făcând totalmente abstracție de la aspectul faptic.

46. În astfel de circumstanțe se prescrie temeiul de recurs consacrat la art. 466 lit. d) din Codul contravențional, şi anume hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii

redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare. Nerespectarea de către o instanţă a dispozițiilor de drept intern implică în principiu o încălcare a art. 6 § 1 CEDO (*DMD Group, A.S. împotriva Slovaciei*, pct. 61).

47. În consecință, Colegiul subliniază că, instanța de fond a examinat cauza în mod unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică prezenței sau lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției contravenientului.

48. În această ordine de idei, instanța de recurs subliniază că, în temeiul prevederilor procedurale de examinarea a cauzei, inclusiv în ordine contravențională, la o nouă rejudecare, instanța de fond urmează să țină cont de precizările instanței de recurs, or, pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sunt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămâne cea care a existat la soluţionarea recursului.

49. Conform art. 20 a Constituției Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertăţile şi interesele acesteia au fost violate.*

50. CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61*). Curtea evidențiază că trebuie să se ţină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006*).

51. Colegiul consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

52. Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale astfel, la judecarea cauzei, se constată erori judiciare. Aceste erori judiciare se exprimă prin modul de cercetare şi apreciere a probelor prezentate de părţi, de gradul de percepție şi analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează cererea, astfel nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

53. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Astfel, reieșind din

faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond.

54. La o nouă examinare, instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate mai sus şi să emită o hotărâre legală, întemeiată şi motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

55. Conducându-se de prevederile art.art.473 alin.(1) pct.2) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4015/2023 din 26 iunie 2024 şi remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător	Cecan Silvia
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Băbălău Denis